

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KOM BOMPA

Een blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1554

1

PERSONAGES

(4 dames - 7 heren)

RITA
HUBERT MAGERMANS
DIRK, hun zoon
ANNA
BERT, haar echtgenoot
WARD, vader en schoonvader
GABRIELLE
THEOFIEL, de postbode
FERNAND DUPREE
ERNA, de meid

DECOR

Het toneel stelt een mooie, modern ingerichtte kamer voor.

Links voorplan (jardin) twee klapdeurtjes die naar de keuken en de overige plaatsen van het huis leiden.

In de fond een dubbele deuropening die uitgeeft op een veranda met zicht op de tuin.

Voorplan rechts (cour) een deur naar algemene opkomst.

De meubelen: in het midden rechts een sofa voor drie personen; naast de sofa links een tafel met links, rechts en achter een stoel. Links tegen de wand een kast. In de veranda een tuintafeltje en een paar tuinstoelen. Rechts tegen de wand een laag kastje waarop een telefoon. Daarnaast een zetel.

In het eerste bedrijf staat vooraan links een roltafeltje met allerlei soorten drankflessen op. Op de tafel in het midden staan glazen en een schaal met snoepjes en koekjes.

*E E R S T E B E D R I J F**OUVERTURE*

(Bij het einde van de muziek gaat het doek op. Het toneel is verlaten. In de tuin schijnt helder de zon. Op het einde van de muziek komen Erna en Theofiel binnen van rechts algemene opkomst.)

ERNA : *(Een jong meisje, gekleed als meid. Ze is zeer be-deesd en is de onschuld zelf. Terwijl ze binnenkomt:)*

Kom binnen meneer.

THEOFIEL : *(een komisch figuur)* Merci mijn braaf kind.

ERNA : *(Weet niet goed wat ze moet doen.)* Madam is... Ze zal subiet gaan komen, peis 'k... *(met een kleine vlugge kniebuiging, die ze steeds doet)* Zet u meneer.

THEOFIEL : Merci mijn engelke, ne facteur die zit blijft hangen.

ERNA : *(licht verwonderd)* Ah, meneer is facteur.

THEOFIEL : Wie hebt ge gedacht dat 'k was? Keizer Karel zijn schoonmoeder?

ERNA : *(glimlacht verlegen)* Nee neen, 'k wil zeggen: gij zijt de facteur die hier de brieven bestelt.

THEOFIEL : Neen, dat is hier mijn ronde niet. Ik zit langs de andere kant van de stad.

ERNA : 'k Vraag u dat maar omdat 'k hier nog nieuw ben.

THEOFIEL : *(bekijkt haar)* Jamaar, dat ziet ge wel. Ge kraakt nog van nieuwte. Hoe oud zijt ge?

ERNA : *(kniebuiging)* Zestien jaar gepasseerd meneer.

THEOFIEL : Ja, tons kraakt ge nog heel zeker van nieuwte. Luistert waarvoor dat 'k hier ben. Op mijn ronde woont de schoonvader van uwe baas... *(geen reactie van Erna)*
De vader van uw madam.

ERNA : *(Die het begrepen heeft, met kniebuiging)* Ah, ze wonen daar alle twee.

1

THEOFIEL : Bah neen. Kindeke, 't leven is al lastig genoeg azo, laat het ons niet komplikereren.

ERNA : Jamaar ik ken de familie van madam en meneer niet.

THEOFIEL : Dat is toch zo moeilijk niet. De schoonvader van uwe baas is de vader van uw madam.

ERNA : (*ongelovig*) Alee...

THEOFIEL : (*berustend*) Enfin. De vader van uw madam is gepensioneerd en alle maanden breng ik hem zijn assignatie... zijn mandaatje van zijn pensioen. Maar nu was zijn mandaatje al drij dagen in retard en vanmorgen is het toegekomen. Maar hij was niet thuis. En er hing een briefke aan zijn deur: (*neemt een briefje uit zijn postbodetas*) "Facteur, ik ben bij mijn dochter." (*steekt het briefje weer weg en verder tot Erna*) En daarmee ben ik naar hier gekomen voor hem zijn mandaatje af te geven. Maar 'k zie dat hij hier nog niet is.

ERNA : (*kniebuiging*) Excuseert mij meneer: de dochter van den diene die hier niet is, wie is dat?

THEOFIEL : (*wordt nerveus*) Zijn dochter is uw madam.

ERNA : Ah, mijn madam is zijn dochter. O, 'k geloof dat dat hier een grote familie is hein?

THEOFIEL : (*sluit even de ogen en neemt een besluit.*) Weet ge wat ik ga doen? 'k Ga mijn ronde gaan voortdoen en 'k zal ne keer weerkomen.

ERNA : Als ge wilt. (*Opent de deur algemene opkomst, met kniebuiging*) 'k Zal meegaan voor u buiten te laten.

THEOFIEL : Nee neen, blijf maar, 'k zal het wel vinden. 't Zou kunnen gebeuren als ge meegaat met mij dat 'k mijn weg verlieze. (*Maakt een kniebuiging zoals Erna en af rechts.*)

(*Erna kijkt hem even na en sluit de deur.*)

RITA : (*achter toneel*) Erna! (*Op van links keuken met twee flessen drank. Ze is in kamerjas, ongekamde haren en*

1

zeer weinig *maquillage*. Ze geeft de indruk van een zekere *slordigheid* zonder daarom "vuil" te zijn.) Mee wie hebt ge daar staan klappen?

ERNA : Mee de facteur van de diene die hier niet is, madam.

RITA : (*Verwonderd terwijl ze de flessen op tafel zet.*) Mee wie?

ERNA : Mee de facteur van de diene die hier niet is en mee dat er een briefke aan zijn deur hing was zijn mandaatje in retard. (*kniebuiging*)

RITA : (*steeds verwonderd*) Als ge mij dat nu ne keer in 't Japanees wilt zeggen zal 'k u misschien beter verstaan.

ERNA : (*hoogst verwonderd*) In 't Japanees madam?

RITA : (*met handbeweging van "laat maar"*) Ja, morgenochtend mee de vroegmis is 't te laat! Luistert, 'k heb u gezegd van hier niemand binnen te laten. (*wijst naar deur algemene opkomst*) Ge laat ze in de gang staan, ge vraagt wie dat ze willen spreken en ge komt het ons zeggen.

ERNA : (*kniebuiging*) Zeker madam.

RITA : (*nerveus uitschietend*) En schei uit met dat wipke! 'k Heb altijd de indruk als 'k tegen u klappe dat 'k op nen boot zitte en dat 't storm op zee is.

ERNA : 't Is mijn schuld niet madam, 'k heb zo opgevoed geweest.

RITA : Ja? Uwe meester was nen oude zeekapitein zeker? (*Ziet naar de schaal met snoepjes en neemt een glas.*) Awel? Waar zijn de zoutkoekskes?

ERNA : 'k Heb ze niet gevonden, madam.

RITA : 'k Heb u toch gezegd dat z'in de keuken staan, in de kast links vanonder.

ERNA : Zeker madam. (*kniebuiging en schrikt er van*) O pardon madam, maar 'k ben dat zodanig gewoon...

RITA : Een paar wipkes geeft mij niet, als 't maar geen storm op zee wordt. Zeeziek worden en niet kunnen

1

zwemmen is 't ergste dat ge kunt tegenkomen in uw huis.

ERNA : Zeker madam. (*kniebuiging en links keuken*)

RITA : (*Schenkt uit één der flessen in het glas, drinkt en proeft met de tong*) Neen, dat is te zoet, ge krijgt er dorst van. En als uw invitees dorst beginnen krijgen wordt het een kostelijk geval. (*Ondertussen heeft ze de fles terug op tafel gezet, heeft de tweede fles genomen, schenkt weer in, drinkt en doet weer het proefmaneuver.*) Dat is beter zie. Ter zit niet veel smaak in en hoe minder smaak dat er inzit hoe minder dat z'er van drinken. (*even nadenkend*) 't Is spijtig dat 'k geen wijn heb. (*Ondertussen heeft ze de tweede fles op het roltafeltje gezet bij de andere flessen en komt terug naar de tafel waar ze haar glas op neerzet.*)

ERNA : (*Op links keuken met een rode doos*) Zijn dat de zoutkoekskes madam?

RITA : Bah neen 't Erna. Dat is Kity. Dat zijn kattekoekskes.

ERNA : Hebt g'ulder 'n katte madam?

RITA : (*een weinig weemoedig*) Neen, 'k heb 'n katte gehad... Mijne Karel... Was dat 'n beest! (*Met overdreven afmetingen*) Azo ne kop had hij en azo ne steert. En over drij maanden is hij er op ne nacht vanonder getrokken (*even nijdig*) met d'één of ander slonse van 'n katinne! (*weer vorige toon*) En hij is niet meer weergekomen. (*Op de rode doos wijzend*) En daarvoor dienden die koekskes. Als hij in april op zijne drill begost te lopen moesten we hem alle dagen heel de maand april zo'n koekske geven en hij viel stille.

ERNA : (*onschuldig*) Wat wilt ge daarmee zegge dat hij stille viel, madam?

RITA : (*Beziet Erna met het idee "'t is nog zo jong" om dan maar te vervolgen.*) Ja... En op nen dag heb 'k hem vergeten van zo 'n koekske te geven. Hij viel NIET

1

stille en hij is algelijk gaan drillen. Voila, 't rijmt nog. Ge moet juist zien dat ge nooit zo 'n koekske opeet.

ERNA : In de maand april?

RITA : (*even uitschietend*) Bah nee! Gelijk wanneer! 'k Heb ene keer per abuus zo 'n koekske opg'eten...

ERNA : (*haar zin voleindigend*) En ge zijt ook stille gevallen.

RITA : (*Terug met die blik om dan te vervolgen*) Neen, maar 'n kwartier naardien heb 'k zodanig buikpijn g'had dat mijn amandels mij zeer begosten te doen.

ERNA : Waarvoor bewaart ge tons nog die koekskes madam?

RITA : (*terug dromerig*) 'k Hoop nog altijd dat mijne Karel zal weerkomen.

ERNA : En als 't hij niet weerkomt madam? Waarvoor pakt ge u tons geen ander katje?

RITA : (*Nu met een koude blik, meer voor zichzelf*) Mijne man wil geen beesten ne meer in huis, zegt hij.

(*Er wordt gebeld*)

ERNA : (*Kniebuiging, zet de doos op tafel.*) 'k Zal gaan opendoen madam en 'k zal de bezoekers van deze keer in de gang laten staan. (*Rita staat in gedachten. Erna krijgt geen antwoord, kniebuiging.*) Madam. (*vlug af rechts algemene opkomst*)

RITA : (*Neemt haar glas, gaat naar roltafeltje, schenkt zich een drankje in*) Hij wil geen beesten ne meer in huis, zegt hij... hij heeft waarschijnlijk al genoeg mee mij.

ERNA : (*beteuterd op van rechts*) Madam, 't is de engel Gabrielle die u wil spreken.

RITA : (*Die juist van haar glas drinkt, verslikt zich.*) Wie wilt er mij spreken?

ERNA : De engel Gabrielle. z'Heeft gezegd: ik ben Gabrielle uit de hemel.

RITA : Ah, madam Gabrielle uit café "de hemel" van hier uit de straat. 't Is goed, 'k zal ze binnenlaten. Pak die fles mee dat zoet affaire die daar op de tafel staat en zet het maar ieveranst in de keuken, dat het hier niet meer binnenkomt, want drinken en dorst lijden is den ondergang van de zatlappen. (*Ze gaat naar rechts algemene opkomst*)

ERNA : (*kniebuiging*) Zeker madam. (*Neemt de fles van tafel en vlug af links keuken.*)

RITA : (*Die de deur heeft geopend, in deuropening*) Kom maar binnen madam Gabrielle.

GABRIELLE : (*Op rechts, een goed gevulde herbergierster naar de komische kant. Ze ziet Erna nog even na.*) Goede morgen madam Rita. g'Hebt een meiske in dienst genomen volgens dat 'k zie?

RITA : Ja ik. t' Is 'n meiske uit een tehuis die we aangenomen hebben voor te dienen. 't Is 'n weesmeiske. Zet u madam Gabrielle.

GABRIELLE : (*gaat zitten*) 't Is nog wreed jong geloof 'k hein? (*Ze krijgt de flessen op het roltafeltje in 't oog.*)

RITA : Zestien jaar en 'n chieke. Maar z'is meer chieke dan zestien jaar. Ze weet nog van God of zijn gebod niet. Alee, 'k vertel haar daarjuist dat mijne Karel in april op zijne dril loopt en ze verstaat mij niet.

GABRIELLE : Sedert wanneer heet uwe man Karel?

RITA : Mijne man? Bah neen, 'k ben bezig van mijne kater die weggelopen is.

GABRIELLE : (*steeds naar de flessen kijkend*) Ah. Jammaar in die tehuizen worden de meiskes wreed streng opgevoed. 'k Spreek van ondervinding. 'k Ben ook opgekweekt geweest in zo'n gesticht en als 'k buitenkwam wist ik ook van tuten of van blazen.

RITA : Jammaar alee, sedert dienen tijd hebt ge toch al veel bijgeleerd hein? Surtout van tuten en van blazen. (*met beweging van drinken. Beide vrouwen lachen.*)

GABRIELLE : (*Bekijkt de tafel*) Is er iets te doen madam Rita?

RITA : Een apperitiefke onder de familie. 't Is daarvoor dat 'k u diene wijn gevraagd heb. 'n Glazeke drinken ter gelegenheid van de benoeming van mijne man als secretaris-directeur in zijn fabriek. 't Is een verrassing, hij weet er niets van. 't Is ook voor die benoeming dat we dat meiske aangenomen hebben. Dat maakt altijd indruk als ge bij de secretaris-directeur binnenkomt en dat er een dienstmeid is. Surtout dat mijne man vele mee mensen naar hier komt voor zakens te doen voor de fabriek.

GABRIELLE : (*Die ondertussen weer de flessen in 't oog heeft.*) En voor uwe zoon zal 't ook goed zijn. Ne gehandicapte jongen onderhouden is heel zeker ook zo gemakkelijk niet en zo 'n meiske in huis is toch altijd een hulp.

RITA : (*in gedachten naar de tuin kijkend*) Mijn zoon is in de hof, een luchtje gaan scheppen mee 't goed weer.

GABRIELLE : (*Nu een en al aandacht voor de flessen*) 'k Zie dat ge Bols staan hebt ook. (*Nadrukkelijk tot Rita*) Dat is nu iets dat 'k wreed geire drinke. Niet voor hele dagen. Zo eentje... 's morgens bijvoorbeeld... 't Halvent de morgen smaakt dat nog 't best van al... Gelijk nu...

RITA : (*Uit haar gedachten*) Ahja, hebt ge nu diene wijn die ge mij beloofd hebt? 'k Zit er zonder en als er iemand 'n glazeke wijn vraagt...

GABRIELLE : Jammaar alee, g'hebt toch Bols hein. Dat is nu iets dat 'k in mijn café niet zou durven verkopen, 'k zou er niet kunnen afblijven. (*Ze tracht onschuldig te lachen*)

RITA : Moet ge 'n glazeke hebben? (*Ze gaat om de fles Bols op het roltafeltje*)

GABRIELLE : Neen merci madam, 't zou subiet in mijn hoofd zitten, 'k heb nog niet g'eten.

1

RITA : (*Schenkt zichzelf in*) Enfin, als gij geen moet hebben, IK ga toch eentje drinken zun.

GABRIELLE : (*haastig*) Alee, omdat g'het mij zo schoon vraagt. Maar 't is maar voor eentje, zun.

RITA : (*terwijl ze inschenkt*) 'k Ben niet vanzin van er u twee te geven ook, zun.

GABRIELLE : (*groen lachend*) Hi hi hi... Ik hoor u zo geire lollekes vertellen madam Rita.

ERNA : (*Vlug op van links keuken, kniebuiging*) Madam, 'k vinde die zoutkoekskes niet zun.

RITA : Ei maar Erna toch! Dat ge nu "nen-dril-in-april" niet kent, 't akkoord. Maar voor zoutkoekskes moet ge toch niet gevreeën hebben. (*Ze is links aan keuken gekomen*) Euh madam Gabrielle, drinkt maar, 'k ben subiet weer. (*Af links keuken gevolgd door Erna.*)

GABRIELLE : (*roept haar achterna*) Nee neen madam Rita, 'k heb liever te wachten. (*Van zodra ze ziet dat Rita weg is drinkt ze in een teug haar glas uit. Ze schudt zich even zoals alle "zatte wijven", glimlacht dan gelukzalig en schenkt haar glas weer vol.*) Voila, zo heb 'k er TOCH twee gehad. (*Ze ziet dan de rode doos, kijkt of Rita niet komt, neemt een paar koekjes en eet die vlug op. Van zodra Rita opkomt neemt ze een onschuldige houding aan.*)

RITA : (*Op links keuken met schaalte zoutkoekjes die ze op tafel zet.*) Als ge aan 16 jaar nog mee uw ogen toe kijkt, loopt ge voor heel uw leven op de tast. Een zoutkoekske madam Gabrielle?

GABRIELLE : Neen dank u madam Rita, 'k zou vannoenen niet kunnen eten. En nu kwestie van diene wijn. 'k Heb van mijne leverancier de lijst g'had van alle soorten wijnen mee de prijzen. (*Neemt een lijst uit haar handtas*)

RITA : Jamaar 'k moet geen lijst hebben; 'k moet wijn hebben. (*kijkt naar haar horloge*) Binnen een uur is mijne man hier en mijn broer mee zijn vrouw.

1

DIRK : *(Op van fond tuin. Hij gaat met krukken.)* Goede morgen madam.

GABRIELLE : Dag meneer Dirk.

DIRK : Ma, help mij ne keer, 'k ga mij aan tafel zetten.

RITA : Zeker Dirk. *(Ze helpt Dirk zorgzaam op de stoel achter tafel, zet de krukken naast hem. Ondertussen verder tot Gabrielle.)* Kunt ge mij niet uit de nood helpen met een fles of twee madam Gabrielle?

GABRIELLE : Moet dat goeie wijn zijn?

RITA : Bah neen 't, diene slechte die ge in uwe café ver-
koopt is ook goed.

GABRIELLE : *(met spijtige zucht)* Ja, 't gaat slecht voor de cafés. In de fond heb 'k maar ene goede kalant en 't zijte gij. *(Rita doet teken van zwijgen voor Dirk. Gabrielle heeft het begrepen.)* Enfin, als 't zo is kan ik u aan een paar flessen helpen uit mijn café. *(naar rechts, algemene opkomst)* 'k Ga ze u subiet gaan brengen. *(denkt er plots aan en terug naar tafel)* Wel kijk ne keer, 'k zou nu nog mijn glazeke vergeten. Jonk, als ge toch niet gewoon zijt van drinken. Santé. *(drinkt haar glas uit)*

RITA : *(tot Dirk)* Als het nu in Lourdes begint te donderen, weet ge waarvoor.

GABRIELLE : *(Haar glas is leeg, met een gelukzalige uitdrukking)* Ah... 't is gelijk een engelke dat in mijn mondje piest.

RITA : 't Zal mij dat een leie zijn. Alee toe, breng mij zeer mijn twee flessen wijn.

GABRIELLE : 'k Ben subiet weer madam Rita. Dag meneer Dirk. *(af rechts)*

RITA : *(zorgzaam)* Hebt ge niets nodig Dirk? Geen goeste naar iets?

DIRK : Neen, merci mama... Is pa nog niet thuis?

RITA : Neen. Binnen een goed uurke.

DIRK : 't Is pertan woensdag en de woensdag is het toch ne vrije dag in de fabriek?

1

RITA : Jaaaar, ge weet dat hij de woensdagmorgen soms naar de fabriek moet om de bestellingen gereed te maken voor de loop van de week. Hij heeft mij iets gezegd van ne kalant die 't hij moest zien. (*Ze neemt haar glas en drinkt het uit.*)

DIRK : Maatje, ge gaat toch vandaag niet te veel drinken, ge weet dat pa dat niet geire heeft.

RITA : Bah neen 'k manneke... eentje... Dat was omdat madam Gabrielle niet alleen zou gedronken hebben.

DIRK : Jaaaar, z'heeft haar glas toch al uitgedronken?

RITA : Ja's. Ze was mij voor. Jong, ge moet zo rap zijn voor hoor bij te houden. (*Beweging van drinken*)

(*Er wordt gebeld.*)

RITA : Zou ze daar al weer zijn? Zo rap is ze toch niet.

DIRK : Dat zal heel zeker nonkel Bert en tante Anna zijn.

RITA : Nu al? 't Is toch nog te vroeg! Als 't voor niets is ligt mijn schoonzuster Anna heel de nacht wakker om intijds te zijn. Jaaaar en 'k ben nog niet gekleed. (*Berustend naar rechts, algemene opkomst.*) Enfin, ze meugen nu niet verwachten dat 'k van 's morgens ten tiene mee ne blote rug en 'n spleet in mijne rok ga rondlopen. (*af*)

(*Dirk steekt een snoepje in de mond. Erna op van links*)

ERNA : (*kniebuiging*) Meneer Dirk. (*Loopt vlug naar rechts. Dat lopen doet ze praktisch altijd.*)

DIRK : Ge moet niet gaan opendoen Erna, mama is al gegaan.

ERNA : Ah. Omdat ze mij gezegd heeft dat 'k ik...

DIRK : Ze zal er niet op gelet hebben. z'Is het heel zeker nog niet gewoon dat gij hier zijt. (*Hij stampst zonder het te weten tegen zijn krukken die op de grond vallen.*) O la... (*tracht ze zittend op te nemen*)

1

- ERNA : Wacht meneer Dirk, 'k zal 'k ik het wel doen. (*Ze neemt de krukken op.*)
- DIRK : Zet ze tegen de muur aan de kast.
- ERNA : (*Terwijl ze het doet*) Is het al lang dat ge mee krukken gaat?
- DIRK : Twee jaar 'n half....
- ERNA : Een ongeval?
- DIRK : Ja, 'n ongeluk mee nen auto....
- ERNA : In het tehuis waar dat 'k opgekweekt ben waren er ook verschillende gehandicapte meisjes.
- DIRK : En wat deden ze daar?
- ERNA : Lessen volgen gelijk iedereen en een beroep aanleren volgens ulder mogelijkheden.
- DIRK : (*ietwat treurig*) Ja, voor mij is dat gedaan.
- ERNA : Ik heb daar leren koken en dienen.
- RITA : (*op van rechts*) Ja, 't is uw nonkel Bert en tante Anna. (*roept in deuropening*) Kom maar binnen. Erna, zet die rode doos met kattedooskes weer in de keuken, 'k zou niet geire hebben dat mijn schoonzuster buikpijn krijgt in haar amandels.
- ERNA : (*kniewuiging*) Zeker madam. (*Terwijl ze de rode doos neemt*) Wanneer mag 'k aan 't eten beginnen?
- RITA : 'k Zal het u wel zeggen.
- ERNA : Zeker madam. (*kniewuiging en af links keuken*)
- RITA : (*vervolgend*) Of anders blijft ze nog eten ook! (*met scheef gezicht*) En 'k heb geen goeste van mij krom te lachen mee mijn schoonzuster. (*kijkt naar algemene opkomst*) Alee waar zitten ze nu.
- BERT : (*Op van algemene opkomst. Hij is niet zo opgedirkt zoals Anna en geeft integendeel de indruk van een pantoffelheld, maar dan niet in de overdreven zin.*) Dag Dirk.
- DIRK : Nonkel Bert. (*handdrukken*)
- RITA : (*steeds naar algemene opkomst kijkend*) En waar zit uw vrouw?

BERT : *(met bijbedoeling)* z'Is bezig mee haar hoed af te doen en ge weet, eer dat dat monument van haar hoofd is en dat haar krullekes weer schoon geklasseerd liggen...

RITA : Ja, tons ga 'k binst mijn kleed gaan aan doen want tegen dat haar haar ligt heb 'k heel 't ballet van Faust gedanst en 'k kan niet dansen. *(zorgzaam tot Dirk)* Euh Dirk, als ge iets nodig hebt roep Erna maar. *(Kust hem op het voorhoofd en af links keuken.)*

BERT : Erna? Wie is dat?

DIRK : Een meiske dat we sedert gisteren in dienst genomen hebben.

BERT : Ja wade? Hebt g'ulder 'n meid?

ANNA : *(Op van algemene opkomst. In tegenstelling met Bert is zij opgedirkt en opzichtig geschminkt, misschien wel om er zo goed mogelijk voor te komen want ze is 15 jaar ouder dan haar man. Ze groet van ver.)* Dirk.

DIRK : Dag tante Anna. Zet u.

ANNA : *(Terwijl ze gaat zitten)* Waar is uw moeder naartoe?

DIRK : z'Is haar geen kleden.

ANNA : 't Is best, want ze zag er weer uit gelijk ene die uit een dooske kwam, maar tons uit 'n doos tomatensoep!

DIRK : Tomatensoep?

ANNA : Ja een doos tomatensoep die al 8 dagen open is en waar dat er ver-de-gris opstaat.

BERT : *(om van gesprek te veranderen)* Weet g'het al Anna? Ze hebben sedert gisteren 'n meid.

ANNA : Een meid? Waarvoor is dat nodig?

DIRK : 't Is meer voor papa. Nu dat hij secretaris-directeur genoemd is moet hij dat hebben voor zijne stand.

ANNA : Ja, uw moeder heeft altijd ne schapelier rond haar nek g'had gelijk 'n schurre. *(bezieet Bert meewarig)* Mee uw nonkel Bert moogt ge nog nevens de Paus van Rome slapen ge scheurt nog uw broek aan een Engelse chieke.

- BERT : (*voorspellend*) Wacht uwe tijd af, Anna.
- ANNA : Mijn vader zei dat ook tegen mijn moeder en hij ging om een kwartje kilo gekapt en hij is nooit ne meer weergekomen.
- BERT : (*als voren*) Wacht maar, ter zal nen dag komen dat 'k ook zo 'n hoge plaats zal hebben.
- ANNA : Ja, secretaris-directeur van de Reinigheidsdienst zeker!
- BERT : Tiens, is de vuilkerre mee den eerste keer zo minderwaardig geworden dan?
- ANNA : (*hooghartig*) Bert, 'k verbied u van "vuilkerre" te zeggen! Ge werkt niet aan de "vuilkerre"! Ge zijt aan de Reinigheidsdienst.
- BERT : (*vorig gesprek vervolgend*) 't Is toch door uw schuld dat 'k er werk!
- ANNA : Hoort dat! "Door mijn schuld"!! Neen! DANK zij mij! Dank zij mijn relaties zijt ge meugen beginnen aan de Reinigheidsdienst of anders zat ge NOG altijd achter uw stoof vliegen te vangen mee 'n visnette! En ge werkt daar tons nog op de BUREAU, ge moet geen vuilbakken uitdragen gelijk de anderen!
- BERT : Spijtig genoeg dat 'k op de bureau zit! 'k Zou veel liever de vuilbakken uitdragen, die mannen zijn tenminste in de open lucht onder de mensen.
- ANNA : (*jaloers*) Ge zijt mis Bert, 't is niet onder de mensen, 't is onder 't vrouwvolk dat ge zou willen zijn! 't Zouden de vuilbakken van de miesses alleen niet zijn die ge zoudt opheffen hein?! (*beslist*) En al moest ge zelfs eigeneire worden van heel de Reinigheidsdienst er zou TOCH geen meid in mijn huis binnenkomen! 'k Zou mijn haar moeten kamme mee nen tandenborstel voor mijn horens niet te schenden!
(*Beweging van horendragen*)
- BERT : (*meer voor zich*) Och foert.
- ANNA : Wat zegt ge daar Bert?

1

- BERT : (*vriendelijk*) Niets. Weet g'het nu nog niet Anna?
Als mijn maag opslaat ben 'k percies nen buikspreker.
- ANNA : (*Beziet hem verdacht, kijkt dan naar keuken links, tot Dirk.*) Awel? Waar zit uw moeder? Heeft ze zoveel werk om van tomatensoep te veranderen?
- DIRK : Jammaar tante Anna, ze wist niet dat ge ZO vroeg zoudt gekomen zijn.
- ANNA : (*katterig*) Dank u Dirk. Dat is heel beleefd gezegd: we hebben u liever verloren dan gevonden.
- DIRK : Bah neen, tante Anna.
- BERT : (*stil tot Dirk*) Niets zeggen Dirk, als ge mee uw gat in een kanon zit doet het zeer als het schiet.
- ANNA : Wat zegt ge daar Bert?
- BERT : 't Is weer mijn maag die opslaat, Anna.
- ANNA : Ge zult ne keer bij de pompiers moeten gaan voor uw maag te laten uitspieten!
- BERT : (*meer om zich een houding te geven, tot Dirk*) In ieder geval steek 't op geen uurke vandaag, 'k heb mij nen dag congé gevraagd bij de vuilkerre.
- ANNA : (*streng*) Reinigheidsdienst!
- BERT : (*met de ogen ten hemel*) Reinigheidsdienst.
- DIRK : Wilt ge en attendant een glazeke drinken?
- BERT : 'k Ga niet zeggen dat de zever van mijn kin loopt, maar als 'k al die flessen zie staan zou 'k er toch beginnen van krijgen, zun.
- ANNA : Niemendalle! g'Hebt nog al de tijd! Ge drinkt al genoeg zo!
- BERT : Ikke? Ei dat is de kombel!
- ANNA : Peist ge dat 'k het niet weet dan? Als ge van uw werk komt gaat ge altijd eerst in dat cafeetje voor dat ge naar huis komt!
- BERT : Wat cafeetje? Ter is geen cafeetje.
- ANNA : Ah, 't is ne kaberdoes! Strijdt het niet af dat ge drinkt! 'k Riek het altijd aan uw adem! 'k Heb geen goeste van heel mijn leven mee ne zatlap te zitten zun! Ge zult misschien wel peizen dat mijn horloge